

บทที่ 10

การอ่านเพื่อวิเคราะห์บทความ

เค้าโครงเรื่อง

1. ความหมายและประเภทของบทความ
2. การฝึกอ่านวิเคราะห์บทความประเภทต่าง ๆ
 - 2.1 บทความประเภทคำแนะนำและวิชาการ
 - 2.2 บทความประเภทท่องเที่ยว
 - 2.3 บทความประเภทปกิณกะ

สาระสำคัญ

1. บทความ คือสารคดีประเภทหนึ่ง เป็นข้อเขียนที่มีสาระ มีแก่นสาร ให้ความรู้ ความคิดเพิ่มเติมกับผู้อ่าน ผู้เขียนบทความต้องสามารถให้ความกระจ่างของเหตุการณ์ สอดแทรกข้อวินิจฉัย แนวทางการแก้ปัญหา เสนอต่อผู้อ่าน บทความแบ่งออกได้หลายประเภทคือ บทความประเภทคำแนะนำ บทความประเภทสัมภาษณ์ บทความประเภทประวัติบุคคล บทความประเภทท่องเที่ยว และบทความประเภทปกิณกะ

2. ในการอ่านบทความประเภทต่าง ๆ นั้น ผู้อ่านจะต้องจับสาระสำคัญ แยกประเด็นที่เป็นข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นออกจากกัน พิจารณาข้อเสนอนะ ข้อวินิจฉัย แนวทางแก้ปัญหาของผู้เขียน ตลอดจนมองเจตนาหรือจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ให้ออกว่ามีทิศทางไปในแนวใด นอกจากนี้จะต้องฝึกฝนการแสดงความคิดเห็นของตนเอง ต่อเรื่องที่อ่านด้วย

จุดประสงค์การเรียนรู้

หลังจากที่ได้ฝึกอ่านบทความต่าง ๆ แล้ว นักศึกษาสามารถ

1. บอกประเภทของบทความได้
2. บอกสาระสำคัญ ข้อดี-ข้อเสีย ของความคิดที่อยู่ในข้อเขียนได้
3. วิเคราะห์ข้อความ และคำศัพท์ที่มีความแฝงได้ถูกต้อง
4. สรุปเหตุการณ์ และแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ที่อยู่ในข้อเขียนได้

บทความเป็นข้อเขียนแบบหนึ่ง เหมือนกับความเรียง ข่าวดัง หรือความรู้ทั่ว ๆ ไป เป็นงานเขียนที่มีมูลเหตุมาจากข่าว หรือเหตุการณ์ที่กำลังเป็นที่สนใจในขณะนั้น บรรดานักเขียนที่สนใจเรื่องใดก็จะหยิบเอาหัวข้อนั้นมาเขียนเป็นบทความตามที่ตนเองถนัด และสามารถสอดแทรกข้อคิดเห็น คำแนะนำ หรือผลที่คาดว่าจะได้ ลงในบทความนั้น ๆ ด้วย เหตุที่มีหลายเรื่องหลายเหตุการณ์ บทความจึงมีมากมายหลายประเภทเช่นกัน

1. ความหมายและประเภทของบทความ

บทความคืองานเขียนที่ได้รับการจัดไว้เป็นสารคดีประเภทหนึ่ง เป็นข้อเขียนที่มีสาระ มีแก่นสาร ให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านในหลาย ๆ ด้าน บทความบางเรื่องสามารถไขข้อข้องใจและให้ความกระจ่างชัดกับผู้อ่านได้มากกว่าการอ่านจากข่าว หนังสือพิมพ์ทั่วไป บทความส่วนใหญ่ที่พบในหนังสือพิมพ์ประจำวัน จะเป็นบทความที่กำลังเป็นที่สนใจของประชาชนในขณะนั้น จึงเป็นบทความที่มีเนื้อหาทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และทันใจผู้อ่านที่อยากจะทราบว่าเหตุการณ์นั้น หรือเรื่องนั้นจะดำเนินต่อไปอย่างไร หรือจะเกิดผลลัพธ์ในแบบใด แต่ก็มีบทความอีกหลายประเภทที่ผู้อ่านจะหาอ่านได้ในหนังสือนิยายสาร วารสารทั่ว ๆ ไป บทความที่นิยมเขียนกันมาก ได้แก่ บทความที่ให้ความรู้ทั่วไป บทความประเภทคำแนะนำ ประเภทท่องเที่ยว ประเภทสัมภาษณ์ บุคคล ประเภทชีวประวัติ และประเภทปกิณกะ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

จงอ่านข้อความต่อไปนี้ให้เข้าใจ และตัดสินใจว่าข้อความที่อ่านเป็นบทความประเภทใด

1. Caution:

When the engine is running, keep hands, clothing, and tools away from the moving fan and engine drive belts. (Removing rings, watches, and ties is advisable.)

Right after driving, the engine, radiator and exhaust manifold will be hot, so be careful not to touch them. Oil and fluid may also be hot. Do not smoke, cause sparks or allow open flames around fuel or battery. The fumes are flammable.*

ตอบ เป็นบทความประเภท

2. Today, supermakets are found in almost every large city in the world. But the first supermarket was opened only fifty years ago. It was opened in New York by a man named Michael Cullen.

A supermarket is different from other types of stores in several ways. In supermarkets, goods are placed on open shelves. The customers choose what they want and take them to the check-out customer. This means that fewer employers are required than in other stores.

ตอบ เป็นบทความประเภท

*Toyota Corolla, Owner's Manual (Japan : Toyota Motor Corporation, 1993), 168.

3. He owns a kilt and talks fondly of Scotland. "Both my parents were doctors when I was growing up," said Mechai Viravaidya. "My mother, Ella, was Scottish and my father, Samak, was Thai.

"They were both doctors, and there used to be a lot of inoculations during my younger days. They would hurt, so I would charge my parents for hurting me every time they gave me an injection."

"I used to charge my father Bt100 and my mother Bt150, as she was more gentle with me. Come to think of it, I should have been a businessman," he chuckled.

Mechai was the second among four siblings and described his family as an independent one.*

ตอบ เป็นบทความประเภท

4. **When did the first Black people go to America?**

You have probably heard people say that the only true Americans were the Indians, or Native Americans. Everyone else has ancestors who went there from some other countries.

Black Americans, too, originally went there from other countries. But what most people do not know is that the first Blacks went to America as explorers!

*"Mother's Words Spark a Career," *Nation Junior Magazine*. 1-15 December 1992, 17.

They came with the Spanish, the French, and the Portuguese, who went there on voyages of discovery.

There were Black soldiers with Balboa when he discovered the Pacific Ocean, and with Cortez when he explored Mexico.

Africans went to North and Central America with the Spanish, French, and Portuguese explorers.

They went into New Mexico, Arizona, and the Mississippi Valley. It was a Black man who showed the Native Americans how to grow wheat.

Later on, Black people went to the New World in a very different way. They were brought there from Africa as slaves.

In 1619, a Dutch vessel brought 20 Africans to Jamestown, Virginia. They were sold by their captain for provisions he needed.

At the time, many white people went to America to work as *indentured* servants. This meant that they sold their labour for a certain length of time.

When white indentured servants stopped coming from Europe, Black slaves were brought into colonies.

This started in 1688. By 1715 there were over 58,000 Black slaves there. By 1775, the number had grown to over 500,000.

In 1807, at the request of President Thomas Jefferson, Congress voted that no more slaves should be brought into the country.

Many were brought in against the law. By 1860, the Black population in the United States was about 44,400,000.

The following year, the Civil War broke out and President Abraham Lincoln finally made slavery illegal in the United States.*

ตอบ เป็นบทความประเภท

5.

HONG KONG

Distance from airport to town centre: 7 Kilometres (4.5 miles)

Average temperature : March-May 20 C, June-September 25 C, December-February 15 C.

Clothing : Light clothing, with lightweight suitings between May and November, and light woolen clothes with medium suitings between December and May.

Duty-free allowance : Liquor-1 quart bottle, cigar-1/2 lb. or cigarettes-200 or other tobacco-1/2 lb., and personal effects such as clothing, Jewellery, toiletries, cameras, etc.

Tipping : Tipping is a general practice here. The usual amount is about 10% or 15% of the bill. Tips are also expected on top of the 10% service charge included in the bills of most hotels and restaurants.

Shopping hints and souvenirs : Best buys are watches, cameras, typewriters, binoculars, record players, transistor radios, ivory chess sets, lacquer goods, wigs, diamonds, jewellery, silk blouses, furniture. Shopping hours are 9 a.m.-9 p.m. daily.

*"When did the First Black People Go to America?" **Student Weekly**, 17 May 1993, 3

Food : Some popular Chinese dishes are Mongolian Hot pot, Shanghainese Cuisine, Century-old eggs, Peking Duck, Yum Cha or Dim Sum, and Sharks'fin.

What to see : New Territories, Victoria Park, Aberdeen, Tiger Balm Gardens, Fung Ping Shan Museum.

Tours : Numerous sightseeing tours of Hong Kong, Kowloon and the New Territories are available as well as boat tours of the harbour and Outer Islands. There is a regular ferry service to the picturesque Portuguese province of Macau and its gambling casinos. There is no air service to Macau. The Hong Kong Tourist Association Information Centre is at Star Ferry Terminal, Connought Road, and the Kowloon Information Centre is at Star Ferry Concourse.*

ตอบ เป็นบทความประเภท

*J.C. Richards, **Break Through I** (Oxford: Oxford University, 1984), 58

2. การฝึกอ่านวิเคราะห์บทความประเภทต่าง ๆ

2.1 บทความประเภทคำแนะนำและเชิงวิชาการ

บทความประเภทคำแนะนำและเชิงวิชาการ คือ ข้อเขียนที่ให้ความรู้ในเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ อันจะก่อประโยชน์ให้กับผู้อ่าน โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคำแนะนำในเชิงวิชาการ เช่น การเตรียมตัวเพื่อการศึกษาต่อ เพื่อการสมัครงาน หรือเพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์ นอกจากด้านวิชาการแล้ว อาจจะเป็นคำแนะนำที่นำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้ เช่น การดูแลรักษาข้าวของเครื่องใช้ การปรุงและการถนอมอาหาร การประดิษฐ์ของใช้ เป็นต้น ข้อเขียนเหล่านี้ผู้เขียนจะต้องนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริง และให้ผลสำเร็จอย่างแท้จริงมาแล้ว คำแนะนำทั้งหลายนั้น ผู้เขียนบางท่านได้มาจากการค้นคว้า หรือจากหลักฐานที่เกิดขึ้นจริง หรือบางท่านอาจได้มาจากการประสบการณ์ของตนเอง หรือจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เคยประสบความสำเร็จมาแล้ว และได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาเรียบเรียงใหม่ให้มีความน่าอ่านมากขึ้น

When You Apply for a Job

A. Words You may not Know

vacancy (n)	= an unfilled position in a company
executive job placement agency (n)	= a company that finds people for executive position
resume (n)	= a summary of one's self; an abstract
fee (n)	= money paid for a service
letter of recommendation (n)	= letter written to praise someone as being good for a job
references (n)	= pieces of written information about someone's character, ability
personel (n)	= the department in a company that deals with all the people in the company. This department takes care of the people's complaints and problems and sometimes is in charge of hiring new people.
impression (n)	= idea of feeling
format (n)	= the general plan or arrangement of something
erasure (n)	= a place on a piece of paper where the writing has been erased
recruitier (n)	= a person who finds people for jobs

interviewee (n)

= a person going for an interview,
the person giving the interview is
called "interviewer."

Where do you find out about job vacancies? Look in the newspaper. For example, in **The Nation**, the **Gold Pages** has a Job Opportunities section where positions available in various companies are listed. **The Job Bazaar** is another important place for people looking for jobs. In addition, don't forget that you can apply for a job at any time at large companies.

If you are aiming for a management position, you can apply at **executive job placement agencies**. You can find a list of them in the **Yellow Pages** of the telephone book. These agencies are hired by a company to find a person to fill a vacancy for an executive position. If you keep your qualifications and resume on file with the agency, you will not be charged a fee for the placement service.

If you apply at a company by yourself, make sure that you bring along your documents, certificates, letters of recommendation, references and photos. Your photos, by the way, should not be more than a year old.

Most large companies will ask you to fill out an application form when you first apply. Before you begin writing, ask which language you should use on the form; don't assume that since the company is in Thailand, the form should be filled out in Thai.

This application form will be the first thing the **personel** officer (or the person involved in the hiring) will see. If you fill out the form incompletely or

messily, you will give the officer a bad **impression** about you. You should also be as accurate and truthful as you can.

If you apply to a company by letter, you should follow the **format** that most companies expect. The letter comes in two parts: an introductory letter and a resume (or curriculum vitae, as it is often called). The introductory letter should be well-written, with correct grammar and spelling and no **erasures**. Tell as much about yourself as possible: your personal goals, experiences, special talents and why this position interests you.

The resume gives your name, address (and telephone number, if possible) on the upper left-hand side of the paper. It also gives your age, education, and then qualifications.

List the job positions you have held—the last position first—and be sure to include your title, name of employer, address, length of time you have worked there and a description of your duties.

The letter and the resume should be typed (if possible) on plain, white, and unlined paper.

When you go for an interview, don't forget that how you present yourself to a future employer or job placement **recruiter** is very important. Look smart; look clean, neat and tidy. You don't have to be expensively dressed—you just have to look as if you know what you are doing.

One point many job **interviewees** forget is that they should study the company in which they hope to work. You don't need to know every little detail about the company, but you should know the type of product or service the

company offers, the name of the president or general manager, and the location of the head office.

If you're applying for a specific position, you should be aware of some other details too. For example, if you want to be a salesperson, you should have an idea of who the company's competitors are.

Above all, when you go for that interview, you must show self-confidence. A neat appearance and a little knowledge about the company will help you. And never stop thinking, "I am good enough for a position in this company."

B. Points to remember

"as if" is a conjunction to show the unreal meaning in adverb clause of manner, e.g.

1. **Present + as if + past tense (past subjunctive)** showing the unreal condition at present.

She sings as if she were a singer.

You just have to look as if you knew what you are doing.

2. **Past + as if + past perfect** showing the unreal condition in the past.

He treated me as if he had seen a ghost.

He looked as if he had seen a ghost.

* "When you apply for a job," The Nation Review, 19 September 1984, 1.

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

A) Answer the following questions.

1. How do you find out about job vacancies?

.....

.....

2. If you apply for a job by yourself, what will a company ask you to do first?

.....

.....

3. What are the two parts of the letter of application you have to send to a company?

.....

.....

4. What is one point that many job interviewees forget?

.....

.....

5. If you are applying for the position of salesperson (in a company), what should you know before you go for the interview?

.....

.....

6. What information should be given in a resume? Tell as much as you can.

.....

.....

B) Discussion Questions.

1. Give your own idea why some application forms can't be filled out in Thai, though the company is in Thailand?
.....
.....

2. Discuss "The Job Bazaar" on the following points:

2.1 What is it?

.....

2.2 How useful is it?

.....

สรุปเนื้อหาที่สำคัญ (เรื่องการสมัครงาน)

แหล่งสำคัญในการสำรวจหางานทำคือหนังสือพิมพ์ ปัจจุบันนี้ทั้งหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษต่างก็จะลงข่าวรับสมัครบุคคลเข้าทำงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ มากมาย สำหรับหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษชื่อ **The Nation** จะมีคอลัมน์ที่เกี่ยวกับการรับสมัครงานโดยตรงจะปรากฏอยู่ในหน้าที่มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า **The Gold Pages** คอลัมน์นี้จะมีประกาศรับสมัครบุคคลเข้าทำงานในบริษัทต่าง ๆ มากมายทีเดียว นอกจากจะหางานทำตามหน้าหนังสือพิมพ์แล้ว สถานที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของผู้ที่มองหางานทำก็คือ **The Job Bazaar** หรือ "ตลาดนัดแรงงาน" นั่นเอง

หากท่านเป็นผู้ที่กำลังหางานในตำแหน่งที่เกี่ยวกับการจัดการหรือเกี่ยวกับการบริหารงาน ท่านควรจะไปสมัครงานกับบริษัทที่รับจัดหางานเฉพาะตำแหน่งผู้บริหารชั้นสูงจะดีกว่าการหางานตามหน้าหนังสือพิมพ์ ท่านจะค้นรายชื่อบริษัทเหล่านี้ได้จากสมุดโทรศัพท์หน้าเหลือง (**Yellow Pages**) บริษัทเหล่านี้จะรับจ้างจัดหาบุคลากรให้กับบริษัทต่าง ๆ หรือ

สรุปเนื้อหาที่สำคัญ (เรื่องการสมัครงาน)

แหล่งสำคัญในการสำรวจหางานทำคือหนังสือพิมพ์ ปัจจุบันนี้ทั้งหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษต่างก็จะลงข่าวรับสมัครบุคคลเข้าทำงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ มากมาย สำหรับหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษชื่อ **The Nation** จะมีคอลัมน์ที่เกี่ยวกับการรับสมัครงานโดยตรงจะปรากฏอยู่ในหน้าที่มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า **The Gold Pages** คอลัมน์นี้จะมีประกาศรับสมัครบุคคลเข้าทำงานในบริษัทต่าง ๆ มากมายทีเดียว นอกจากจะหางานทำตามหน้าหนังสือพิมพ์แล้ว สถานที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของผู้ที่มองหางานทำก็คือ **The Job Bazaar** หรือ "ตลาดนัดแรงงาน" นั่นเอง

หากท่านเป็นผู้ที่กำลังหางานในตำแหน่งที่เกี่ยวกับการจัดการหรือเกี่ยวกับการบริหารงาน ท่านควรจะไปสมัครงานกับบริษัทที่รับจัดหางานเฉพาะตำแหน่งผู้บริหารชั้นสูงจะดีกว่าการหางานตามหน้าหนังสือพิมพ์ ท่านจะค้นรายชื่อบริษัทเหล่านี้ได้จากสมุดโทรศัพท์หน้าเหลือง (**YellowPages**) บริษัทเหล่านี้จะรับจ้างจัดหาบุคลากรให้กับบริษัทต่าง ๆ หรือหน่วยงานที่ต้องการบุคคลเข้าทำงานในตำแหน่งที่ว่างลง บริษัทที่รับจ้างจัดหาบุคลากรนี้ จะรับจ้างจัดหาเฉพาะตำแหน่งในระดับสูง เท่านั้น เนื่องจากทางบริษัทชำนาญพิเศษในเรื่องการคัดเลือกคุณสมบัติของผู้สมัคร ดังนั้นหากท่านต้องการสมัครงานในตำแหน่งบริหารหรือด้านการจัดการแล้วให้เขียนใบสมัครพร้อมประวัติส่วนตัวส่งไปยังบริษัทจัดหางานเหล่านี้ บริษัทจัดหางานจะทำหน้าที่เป็นสื่อกลางติดต่อไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ให้ท่านเอง โดยที่ท่านไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ เลย เพราะถ้าบริษัทจัดหางานคัดเลือกบุคคลส่งไปยังหน่วยงานใดที่ต้องการ หน่วยงานนั้นก็จะเป็นผู้จ่ายค่าตอบแทนให้กับบริษัทจัดหางานเอง

ในกรณีที่ท่านคิดจะไปสมัครงานที่บริษัทโดยตรงด้วยตนเอง ท่านจะต้องนำเอกสารสำคัญต่าง ๆ ติดตัวไปให้ครบถ้วน อันได้แก่ ใบประกาศนียบัตร หรือใบปริญญา จดหมายรับรองจากครู-อาจารย์ หรือจากผู้บังคับบัญชาคนเก่า สำเนาทะเบียนบ้าน ตลอดจนรูปถ่ายที่

ไม่ควรถ่ายไว้นานเกินหนึ่งปี ควรให้ใกล้เคียงกับปัจจุบันมากที่สุด และต้องไม่สวมแว่นตากันแดดด้วย

ก่อนที่จะมีการกรอกใบสมัคร ให้สอบถามเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการรับสมัครเสียก่อนว่าต้องการให้ท่านกรอกใบสมัครเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ โปรดอย่าเข้าใจเอาเองเป็นอันขาดว่าจะต้องกรอกเป็นภาษาไทยเสมอไป เพราะมีบางบริษัทแม้จะดำเนินกิจการอยู่ในประเทศไทย แต่ก็ต้องการให้ผู้สมัครกรอกใบสมัครเป็นภาษาอังกฤษอย่าลืมว่าใบสมัครนั้น เป็นสิ่งแรกที่ผู้จัดการฝ่ายบุคคล หรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการรับสมัครจะต้องเห็น ดังนั้นการกรอกใบสมัครของท่านจึงควรกระทำด้วยความเรียบร้อย ประณีต สะอาด และต้องสมบูรณ์ครบถ้วน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีของตัวท่านเองให้กับกรรมการได้เห็นไปแล้วขั้นหนึ่ง สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือข้อมูลทุกอย่างที่เขียนลงในใบสมัคร จะต้องเป็นข้อมูลที่เป็นความจริงทุกประการ

ส่วนกรณีที่ท่านเขียนจดหมายสมัครงานทางไปรษณีย์ ท่านจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของบริษัทที่ท่านยื่นใบสมัครโดยเคร่งครัด โดยทั่ว ๆ ไปจดหมายสมัครงานจะมีอยู่สองส่วนประกอบกัน คือ ส่วนแรกเป็นจดหมายแนะนำบอกจุดประสงค์ในการสมัครเข้าทำงานในครั้งนี้ สำหรับส่วนที่สอง ก็จะเป็นประวัติการทำงานในอดีต การเขียนจดหมายสมัครงานนี้ ท่านจะต้องเขียนให้สวยงาม เป็นระเบียบ มีความถูกต้องทั้งการใช้ไวยากรณ์ ตัวสะกด การเว้นวรรค ข้อสำคัญจะต้องไม่มีรอยลบใด ๆ ทั้งสิ้น สาระสำคัญในส่วนแรกนี้ นักศึกษาควรเขียนรายละเอียดเกี่ยวกับตนเองให้ละเอียดที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยบอกถึงจุดมุ่งหมายส่วนตัว ประสิทธิภาพ ตลอดจนความสามารถพิเศษต่าง ๆ ที่ท่านมี และจะต้องไม่ลืมเขียนบอกเหตุผลที่ท่านสนใจสมัครทำงานในตำแหน่งที่ระบุไว้ด้วย

สำหรับการเขียนประวัติส่วนตัวเกี่ยวกับการทำงานในอดีตนั้น ท่านจะต้องเขียนรายละเอียดให้มากที่สุดเช่นกัน ท่านจะต้องเขียนชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ (ถ้ามี) ไว้ที่มุมกระดาษซ้ายมือสุด ส่วนรายละเอียดที่จะต้องบอกต่อไปก็คือ อายุ การศึกษา ประวัติการทำงาน ตลอดจนคุณสมบัติพิเศษที่มี โดยเขียนเรียงลำดับจากปัจจุบันลงไปหาอดีต การเขียน

ประวัติการทำงานนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องบอกตำแหน่งหน้าที่ที่เคยทำมาแล้ว ถ้าเป็นไปได้ควรบอกรายละเอียดในการทำงานด้วยว่าเป็นงานที่เกี่ยวข้องอะไรบ้าง นอกจากนี้ควรบอกชื่อของนายจ้างคนเดิม ที่อยู่ของสถานที่ทำงานเก่า และระยะเวลาที่เคยทำงานในแต่ละหน้าที่ไว้ด้วย

ทั้งจดหมายสมัครงานและรายละเอียดด้านประวัติการทำงานนี้ ถ้าจะให้ดีและสวยงามแล้ว ควรใช้พิมพ์ดีดแทนการเขียน โดยพิมพ์ลงไปในกระดาษขาวที่ไม่มีเส้น เพราะจะทำให้ดูเรียบร้อยและเป็นทางการมากกว่าเขียนด้วยลายมือมากทีเดียว

เมื่อท่านได้รับการติดต่อให้ไปเข้ารับการสัมภาษณ์ ท่านจะต้องจำไว้อีกเช่นกันว่า การสัมภาษณ์เป็นสิ่งสำคัญอีกขั้นหนึ่ง เพราะนับเป็นครั้งแรกที่ท่านมีโอกาสไป ประสานตัวกับบุคคลที่จะเป็นเจ้านายคนใหม่ หรืออาจจะเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานให้กับบริษัท ห้างร้านต่าง ๆ ดังนั้น ท่านจะต้องพิถีพิถันในเรื่องเครื่องแต่งกายพอสมควร มีความระมัดระวังเป็นพิเศษ คือขอให้ดูดีกว่าการแต่งกายตามปกติประจำวัน มีความสะอาดเรียบร้อยกว่าวันปกติเล็กน้อย เครื่องแต่งกายที่ท่านแต่งไปรับการสัมภาษณ์นั้น ไม่จำเป็นต้องมีราคาแพง แต่ขอให้ท่านรู้จักการแต่งกายที่เหมาะสมกับกาลเทศะ รู้ว่าควรหรือไม่ควรเป็นอย่างไรก็ใช้ได้แล้ว

สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่ผู้เข้ารับการสัมภาษณ์มักจะเลย หรือไม่มีการเตรียมตัวให้พร้อมก่อนไปรับการสัมภาษณ์ ก็คือความรู้เกี่ยวกับบริษัทที่ท่านจะไปทำงานด้วยนั่นเอง ดังนั้น ก่อนที่ท่านจะไปรับการสัมภาษณ์ ท่านควรจะได้มีการเตรียมพร้อม คือศึกษาความเป็นมาทั้งหลายของบริษัทนั้น ๆ ให้ดีเสียก่อนว่า เป็นบริษัทที่ทำกิจการในเรื่องอะไรบ้าง ชื่อบริษัทเต็ม ๆ ชื่อประธานและชื่อผู้จัดการบริษัท ตลอดจนสถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่(ถ้ามี) นอกจากนี้ก็ควรศึกษาเพิ่มเติมอีกด้วยว่า บริษัทนั้นมีกิจการสาขาทำธุรกิจในเรื่องใดบ้าง ให้บริการหรือผลิตสินค้าชนิดใดออกสู่ตลาดบ้าง สิ่งดังกล่าวถือว่าเป็นเพียงความรู้ทั่วไปที่ท่านควรเตรียมตัวให้พร้อม แต่ถ้าหากท่านไปสมัครงานในตำแหน่งเกี่ยวกับการขาย เช่น สมัครเป็นเซลส์แมน ท่านจะต้องศึกษาเพิ่มเติมจากที่กล่าวแล้วข้างต้นด้วย นั่นคือ ท่านอาจจะต้อง

ศึกษาว่า มีบริษัทอื่น ๆ ที่มีกิจการหรือผลิตภัณฑ์คล้ายกันกับบริษัทที่ท่านกำลังสมัครอยู่หรือไม่ และบริษัทเหล่านั้นกำลังเป็นคู่แข่งของบริษัทที่ท่านกำลังสมัครอยู่หรือไม่ เป็นต้น ท่านควรจะเตรียมตัวตอบคำถามในเรื่องวิธีการขายสินค้าให้ชนะคู่แข่งได้อย่างไรไว้ด้วย

ประการสุดท้ายเมื่อท่านเดินเข้าไปรับการสัมภาษณ์ จงเดินเข้าไปอย่างมีความเชื่อมั่นในตนเอง เพราะกรรมการที่จะสัมภาษณ์ จะเริ่มสำรวจท่านนับแต่วินาทีที่ท่านเดินเข้าไปทีเดียว ดังนั้น การที่ท่านมีความตั้งใจตั้งแต่การแต่งกายให้อู่เรียบร้อย ตลอดจนการทำให้เป็นผู้มีความรู้ในกิจการของบริษัท ห้างร้านที่ท่านไปสมัครนี้นับว่าเป็นประโยชน์แก่ตัวท่านเป็นอย่างมาก นอกเหนือจากความเชื่อมั่นด้านความรู้รอบตัวแล้ว ขอให้ท่านเชื่อมั่นอีกว่าท่านเป็นผู้ที่ "เหมาะสม" กับตำแหน่งที่ท่านสมัครมากที่สุดอีกด้วย

2.2 บทความประเภทท่องเที่ยว

บทความประเภทท่องเที่ยว เป็นเรื่องราวที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ที่สำคัญ ๆ หรือแหล่งที่น่าสนใจเพื่อชมภูมิประเทศ และเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ปัจจุบันผู้อ่านจะหาบทความประเภทท่องเที่ยวได้จากนิตยสารทั่วไป เนื่องจากการท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจกำลังเป็นที่ต้องการกันมากของบุคคลทุกวงการ ผู้ที่จะเขียนบทความประเภทท่องเที่ยวนี้จะต้องเป็นผู้ที่เคยเดินทางไปพบเห็นสถานที่นั้น ๆ ด้วยตนเองมาแล้ว เนื้อหาในบทความจะต้องกล่าวถึง ประสบการณ์ที่ตนได้ประสบมา เช่น การเตรียมตัวเดินทาง ข้าวของเครื่องใช้ที่จำเป็น นอกจากจะบรรยายถึงสถานที่นั้น ๆ แล้ว ควรจะต้องกล่าวถึง ข้อสังเกต คำแนะนำ ข้อควรจำ และสิ่งที่ควรระมัดระวัง ทั้งในขณะที่เดินทางและในขณะที่ไปพักยังสถานที่แห่งนั้นด้วย สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้บทความน่าอ่าน และได้รับความสนใจจากผู้อ่านมากขึ้น

FORGOTTEN ISLAND

Many people miss Flores

one of Indonesia's most beautiful islands

Words You may not Know

ravine (n)	= a long deep hollow in the earth's surface
traverse (v)	= pass across or through
breathhtaking (adv)	= very excitedly
majestic (adj)	= having dignity and nobility
shroud (v)	= cover; enfold; hide
lush (adj)	= fresh and green
banyan (n)	= an East Indian big tree from whose branches grow shoots
scuba (n)	= equipment worn by divers or breathing under water
snorkel (n)	= a breathing tube extending above the surface of the water
coral (n)	= a hard, stony substance like limestone built up by small creatures in the sea
repute (v)	= consider; generally suppose or regard
backpackers (n)	= campers or hikers wearing a backpack
predicament (n)	= perplexing situation; unpleasant condition

virtually (adv)	= practically in effect
intervals (n)	= a period of time between two events
bumpy (adj)	= having a constant up and down motion
winding (adj)	= that winds or turns
spectacular (adj)	= unusual to a striking degree
encounter (v)	= meet face to face; meet unexpectedly
tribesman (n)	= a member of a tribe

One link in the chain of Indonesia islands that stretch east of Bali towards Timor and Australia is Flores, a beautiful but forgotten land that few travellers visit. Most people seem to circle Flores, stopping instead at Bali, Kalimantan and Timor. Flores is so often simply passed by.

Not many people even know the island exists until they really study the map of Indonesia. It has a most un-Indonesian name, one given to it by the 16th Century Portuguese explorer, S.M. Cabot. After encountering stretches of flowers along the coast, he called it Flores, which means "flowers." Ironically, there are few flowers on Flores except in the jungles. Sailors have always called Flores stone island because of the stony mountains, deep ravines and frequent landslides.

In the region called **Nusatenggara**, itself a little-known and traversed place (at least compare to Bali), Flores is one of Indonesia's most breathtakingly beautiful islands. The majestic mountains, blue in the distance with peaks

shrouded in mist, shelter deep green valleys and lush tropical jungle thick with bamboo and spreading banyan trees.

Flores has two types of travellers. One comes to scuba dive and snorkel in the clear coral waters off the western coast, reputed to be among the best in the world for the kind of sport. The other traveller is the young western backpacker who wants to climb to the summit to see the volcano on Mount **Kellimutu**.

Part I

How To Get There

Getting to Flores can be a bit of a problem, especially if you have never heard of the island and are not sure where to start. You will find many travel agents in a similar predicament to yourself. Try a map first, or a travel agent who specializes in arranging trips to Indonesia.

The best way is to fly to **Denpasar**, in Bali, from where there are flights to some of the main towns in Flores, such as **Maumere**, **Ende**, **Ruteng**, **Labuhanbajo** and **Kupang**, which is on the island of Timor. There are also flights from **Kupang** to various towns in Flores.

It is virtually impossible to confirm a ticket from **Denpasar** to **Maumere**, unless you book months in advance. Even then, who knows. You will almost certainly be told the flight is fully booked. Agents say they never get prompt replies to their telexes.

It's better to go to Denpasar and simply take your chance. Most of the time you may find that the flight you were told was fully booked is half-empty.

You can also reach Flores by boat from Sape, on Sumbawa. Ferries usually dock at Labuhanbajo, on the western tip of Flores, after also making a stop at the island of Komodo. There are also cargo ships that stop at this port at regular intervals, plus Reo, Borong, Ende and Maumere.

One of the best way to see Flores is by road, although it must be pointed out that the mountain roads are in truly bad shape. This makes travel slow, bumpy, winding and dangerous in bad weather. There are 100-foot drops off narrow roads and you can often find yourself worrying about whether the driver is tired and whether the bridges will hold the weight of the vehicle.

However, the driver afford spectacular views of the countryside. You will also encounter hill tribesmen on the way to market and you can stop at small villages that you would otherwise miss if you were flying.

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

Answer the following questions.

1. Why is Flores called "Forgotten Island"?

.....
.....

2. What is the Indonesian name for Flores?

.....
.....

3. Name two kinds of travellers. Why do they visit Flores?

.....
.....

4. Why did the author say that getting to Flores can be a bit of problem?

Explain.

.....
.....

5. Which is the best way for you to go to Flores? Explain.

.....
.....

Part II

Where To Stay

Words You may not Know

budget (n)	= the amount of money; a plan adjusting expenses
pit	= an enclosed area; the worst place
establishment (n)	= a thing established
off-peak season (n)	= out of season; a period of time with few tourists
chaletlike (n)	= any house or cottage in the chalet style
stilt (n)	= a long post used to hold a building
decent (adj)	= reasonably good; adequate

whip up (v)	= to rouse; excite
testimony (n)	= any form of evidence, indication
accommodation (n)	= lodgings; room and board
locals (n)	= people in the district
tariff (n)	= any list or scale of prices
opt for (v)	= to make a choice
picturesque (adj)	= having a wild or natural beauty
primitive (adj)	= belonging to the earliest time; old-fashioned

Where you stay really depends on what sort of traveller you are and the value of your budget. But one thing is certain--you do not really have a big choice. It is choice between the pits or something less than a tree-star hotel.

There are no five-star establishments. The best hotel in **Maumere** is the **Sea World Club**, which charges less than you would expect to pay in major Asian cities, but at US\$50 is nonetheless expensive by standard in Flores. This is the hotel at which scuba divers stay when they arrive in summer. If you travel during the off-peak season, you may find you are the only person staying there.

It is a beautiful development: chaletlike bungalows on stilts set amid junglelike area where, at night, you can hear the call of birds and animals. There is also a swimming pool and a western-style restaurant where you can get a decent cup of coffee and food other than the heavy coconutlaced **padang** variety

and which you are bound to tire of after a few days. When there are a few guests, the cook might even whip up something you fancy.

However, don't expect five-star comforts. There is no running water until you ask for it to be turned on. There is hot water tap, but no hot water. If you ask for hot water, it comes in buckets. You may even have to share the bathroom with a couple of spiders or beetles, but the bed sheets are clean—testimony to the hotel's general cleanliness.

Elsewhere, you take big chances on accommodation, what the locals consider a good, clean hotel leaves a lot to be desired by most standards. Downmarket a bit, there are hotels with tariffs in the region of \$10 or \$15, and some that have an even cheaper rate.

Some backpackers opt for the "homestays" which can be found along the road to Kelimutu volcano. Most of them are in **Moni**, a small, picturesque farming town. The home-stays are reasonably clean but primitive.

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

Read the following statements and write T (for true) or F (false) in front of each item, according to the passage you read.

- 1. Tourists have many choices to choose where to stay on Flores.
- 2. The quality of hotels you choose to stay depends on the amount of money you have.
- 3. You may choose from the pits to the five-star hotels.
- 4. Sea World Club is a five-star hotel in Maumere.
- 5. In major Asian cities, the hotel rate is less expensive than in Maumere.
- 6. Off-peak season is the time you will see many tourists.
- 7. The hotel at which scuba divers stay is the Sea World Club.
- 8. If you have US\$50, you can stay in the Sea World Club.
- 9. Scuba divers usually come to Flores in summer.
- 10. Off-peak season is the summer time.

Part III

Words You may not Know (Food & Facts)

hovel (n)	= any small dwelling ; hut
tough (adj)	= rough; aggressive; bad
formica (n)	= heat-resistant plastic used for table tops

diner (n)	= a small restaurant; a person who eats
stocky (adj)	= heavily built; having a strong, often thick stem
legion (n)	= a large group of people
scowl (v)	= look in a bad-tempered way
clan (n)	= a family; a group of people
wake-up call (n)	= a service to wake somebody up
stash (v)	= to put or hide away (a place for hiding)
craggy (adj)	= steep and rugged
pouch (n)	= a small bag or sack fastened to the belt; a purse

FOOD

One of the main problems on Flores is finding a decent place to eat. The water is undrinkable, and the food in the markets is too suspect to try. Many small eating places are little more than hovels, often crowded with tough types who look as if they are waiting for some action. It's wise to stick to the better places . . . if you can find them. Everyone--the taxi driver, the hotel people, the guide book--said the Surya Indian was the best restaurant in town.

Right in the heart of Maumere, this restaurant sells Indonesia **padang** food. In fact, there are two restaurants by the same name along the same street. The first is apparently so successful that the other opens. The first looks better than the second, with new, white plastic chairs (almost fashionable). The second is up-market restaurant. It resembles a small canteen, with formica tabletops, steel

chairs with red plastic seats, fluorescent lights and folded green and pink table napkins. But it looks clean.

There are a handful of other diners, mostly local men. The food is displayed in the window and the diner selects his/her dish. The service is fast and the food arrives piled high on one arm of a cheerful yet rather curious waiter. The order includes beef **rendang**, squid curry, barbecued chicken, fried green vegetables and white rice.

It is said that the avocado, while not having the same taste as those sold in the supermarkets of Asia, is quite nice.

FACTS

In the 14th Century, Flores was part of the mighty **Majapahit Empire**. The Portugese came in the 16th Century on their way to the **Spice Islands**. Later, Gowanese Muslim, from Celebes, invaded the island and, in the 19th Century, the Dutch colonialists arrived. It was only in 1936 that civil rule was established.

The people on Flores are a real mix. Many look almost Papuan with thick curly, brownish hair, dark brown skin, flat wide noses and stocky bodies. In the west of the island, they are more of Malay-Indonesian stock, while those in the east, where the Portugese influence is strong, reflect some Portugese features.

Don't show an interest in anything unless you really intend to buy. A mere question might find you surrounded by legions of people waiting to offer other services. And you will find it hard to say 'no.'

Do not drink the local water. Stick to bottled drinks or water. And choose the best hotel at which to sleep and the best restaurant at which to eat. Ask the bemo drivers. You won't be taken to the **maharajah's palace**, but a clean place that isn't too expensive.

The hill tribes, which exist mostly by farming, fishing and hunting, generally practice slash and burn agriculture and the harvest is never enough to last the whole year.

These hill people can be defensively hostile. They do not smile a lot. While some love to have their pictures taken, others scowl. A 1,000 rupiah note usually works wonders.

The people of Flores are often said to fight among themselves. However, the crime rate in the towns is low. Stealing, in particular, is almost non-existent because if a thief is caught, the whole tribe, clan or town will come after not only him, but his family.

The only semi-modern hotel in Flores, the **Sea World Club**, is off the western coast and it appears to be slight geared up to foreign visitors. But, even here, there are no phones, no hot water, no wake-up calls.

Take lots of rupiahs. There are few banks to change money, even in the towns, and most places will not accept credit cards. Those that agree only

accept a limited amount. If you plan to buy antique **lkats** you need cash and a big wallet to stash bulky rupiahs.

Forget about fashionable heels. Wear sneakers or good climbing shoes, and lightweight clothes because of the intense and humid conditions. You need a jacket when the temperature drops in the hills. Even if you travel by jeep, you may have to scale a few small craggy surface to enter mountain villages. It is best to keep your money in pouches.

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

Discussion Questions.

1. What would you suggest to your friends about food and water when they are staying at Flores?

.....

.....

*Ann Peter, "Fogotten Island," *Asis Magazine*, 8-10 March 1991, 31-39

2. According to the facts, how could you prevent yourself from being unintentionally surrounded by local people while you were looking at local products?

.....
.....

3. Why did the author say that stealing rarely occurs on the island?

.....
.....

4. If you want to buy "antique ikats," can you pay by cheque? Why?

.....
.....

5. Concerning the weather there, should you bring an overcoat with you? Explain.

.....
.....

คำศัพท์เฉพาะที่ควรทราบ

1. **Ball** เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะชวา เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ที่มีนักท่องเที่ยวนิยมไปเที่ยวกันมาก เพราะที่เกาะแห่งนี้มีคนครี และการพักผ่อนที่สวยงามแปลกตา มีอุตสาหกรรม การแกะสลักที่มีชื่อเสียงมาก
- 2 **Kalimantan** หรือเกาะบอร์เนียว เป็นเกาะที่ใหญ่เป็นที่สองของอินโดนีเซีย เกาะที่ใหญ่ที่สุดของอินโดนีเซียคือเกาะสุมาตรา

3. **Nusatenggara** เป็นชื่อเกาะดั้งเดิมของเกาะฟลอเรส
4. **Denpasar** เป็นเมืองสำคัญที่ตั้งอยู่บนเกาะบาหลี จากเมืองนี้ท่านสามารถเดินทางต่อไปยังฟลอเรสได้ทางเครื่องบิน
5. **Maumere, Ende, Ruteng, Labuhanbajo** เป็นเมืองที่ตั้งอยู่บนเกาะฟลอเรส จากเมืองต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านจะเดินทางด้วยเครื่องบินต่อไปยังเกาะฟลอเรสทั้งสิ้น
6. **Kupang** เป็นเมืองสำคัญอีกเมืองหนึ่ง ที่ตั้งอยู่ปลายสุดของเกาะติมอร์ จากเมืองนี้ท่านจะได้รับความสะดวกในการเดินทางต่อไปยังเกาะฟลอเรส เพราะมีเครื่องบิน ที่บินไปยังเกาะฟลอเรสหลายเที่ยวบินทีเดียว
7. **Ikat** เป็นผ้าทอด้วยมือที่มีชื่อเสียงของเกาะฟลอเรส ลักษณะเด่นของผ้าชนิดนี้อยู่ที่มีลวดลายสวยงามคล้ายกับผ้ามัดหมี่ของไทย มีทั้งที่เป็นผ้าไหม และผ้าฝ้ายมีการนำผ้าชนิดนี้ไปตัดเป็นเสื้อผ้า กระเป๋าถือสุภาพสตรี และสินค้าพื้นเมืองอื่น ๆ อีกมากมาย
8. **Padang** เป็นอาหารพื้นเมืองชนิดหนึ่ง ลักษณะคล้ายแกงเผ็ดต่าง ๆ ของไทย มีการปรุงด้วยเครื่องแกงและน้ำกระเทียมหลักใช้ราดบนข้าว (คล้ายข้าวราดแกงของไทย)
9. **beef rendang** เป็นอาหารพื้นเมืองอีกชนิดหนึ่ง ที่มีลักษณะคล้ายพแนงเนื้อของไทย น้ำแกงข้นฉ่ำกลุกลึก เนื้อที่ใส่อาจเป็นเนื้อสัตว์ชนิดอื่นที่ไม่ใช่ เนื้อวัวก็ได้
10. **bemo** คือ รถเมล์เล็กนั่นเอง (mini-bus) มีลักษณะคล้ายรถเมล์เล็กใน กรุงเทพฯ ที่นำมาบริการเสริมรถเมล์ประจำทาง

11. **up-market** เป็นแหล่งการค้าที่สินค้ามีราคาค่อนข้างแพง (ย่านขายของแพง)
12. **down-market** เป็นแหล่งการค้าที่สินค้ามีราคาถูก (ย่านขายของถูก)
13. **rupiah** (รูเปีย) คือ หน่วยเงินตราของอินโดนีเซีย อัตราแลกเปลี่ยน คือ 1000 รูเปีย เท่ากับ 12-14 บาท

สรุปเนื้อหาที่สำคัญ (เกาะที่ถูกฉิม)

ประเทศอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีหมู่เกาะต่าง ๆ อยู่มากมาย บรรดาเกาะต่าง ๆ ที่ตั้งเรียงรายไปทางตะวันออกของเกาะบาหลีตรงออกไปทางเกาะติมอร์และออสเตรเลีย นั้นเป็นที่ตั้งของเกาะอีกเกาะหนึ่งมีชื่อว่าเกาะฟลอเรส ฟลอเรสเป็นเกาะที่มีความสวยงามมาก เกาะหนึ่ง แต่ไม่ค่อยจะมีนักท่องเที่ยวไปเยือน เป็นเพียงแหล่งที่นักท่องเที่ยวฮัมไปมา แล้วจะไปหยุดพักผ่อนกัณที่เกาะบาหลี กาลิมานตัน และติมอร์กันเป็นส่วนใหญ่ เกาะฟลอเรส จึงเป็นเพียงเมืองผ่านของนักทัศนาจร

น้อยคนนักที่รู้จักเกาะฟลอเรส นอกจากจะศึกษาจากแผนที่ของอินโดนีเซียกันอย่างละเอียดเท่านั้น ดูจากชื่อแล้วจะเห็นว่า เกาะฟลอเรสมิได้เป็นชื่อที่มาจากภาษาอินโดนีเซียเลย แต่เป็นชื่อที่นักสำรวจชาวปอร์ตุเกสชื่อ S.M. Cobot ตั้งขึ้นตามสภาพที่ได้สำรวจพบ เขาพบว่าสถานที่แห่งนี้มีดอกไม้ขึ้นเต็มตลอดความแนวชายฝั่งของเกาะ จึงได้เรียกชื่อเกาะนี้ว่า "ฟลอเรส" ซึ่งแปลว่า "ดอกไม้" แต่ปัจจุบันเหมือนกับเป็นการประชดชื่อเกาะ เพราะปรากฏว่าไม่ค่อยจะได้เห็นดอกไม้ เท่าไหร่เลย นอกจากในป่าลึก ๆ เท่านั้น บรรดาทหารเรือที่ผ่านมาพบเกาะนี้ ต่างก็ให้ชื่อเกาะนี้เสียใหม่ว่า "เกาะหิน" ทั้งนี้เพราะเห็นแต่ภูเขาบริเวณพื้นราบก็มีหลุม มีบ่อ และพื้นดินที่มีรอยแตกกระแหงอยู่ทั่วไป แต่ก็ยังนับว่าฟลอเรสเป็นเกาะที่มีความงดงามตามธรรมชาติเกาะหนึ่งของประเทศอินโดนีเซียครั้งหนึ่งในเขตที่เรียกกันว่า Nusatenggara ซึ่งมันเป็นที่ที่มีคนรู้จักกันน้อยมาก และเป็นเมืองที่คนผ่านไป

(เมื่อเทียบกับเกาะบาหลิ ซึ่งมีคนรู้จักกันมากกว่า) แต่ฟลอเรสก็เป็นเกาะหนึ่งของ อินโดนีเซียที่มีความงดงามและน่าทึ่งทีเดียว มีภูเขาหลายลูกที่สูงเด่นสง่างาม เมื่อมองใน ระยะไกล ๆ จะมองเห็นยอดเขาสีน้ำเงินสูงตระหง่านท่ามกลางหมอกควัน มีหุบเขาหลาย แห่งที่เขียวครึ้มด้วยร่มเงา และเป็นป่าดิบที่เขียวขจี และหนาแน่นไปด้วยต้นไม้และต้นไม้ไทร ที่แผ่กิ่งก้านสาขาอยู่มากมาย

นักเดินทางที่ชอบไปที่เกาะฟลอเรสแห่งนี้มีอยู่ 2 ประเภทคือ พวกแรกเป็นพวกที่ เดินทางไปเพื่อไปดำน้ำดูปะการังตามแนวชายฝั่งตะวันตก ประการัง ณ ที่แห่งนี้ได้ชื่อว่ามี ความสวยงามและเป็นสถานที่ที่ดีที่สุดสำหรับผู้ชื่นชอบกีฬาชนิดนี้ ส่วนนักเดินทางอีก พวกหนึ่งคือ พวกที่ชอบปีนป่ายเขา ส่วนมากเป็นชาวตะวันตก นักเดินทางกลุ่มนี้ จะพากัน ปีนไปให้ถึงยอดเขา เพื่อจะได้เห็นภูเขาไฟที่อยู่บนเกาะเคอลิมูตู

วิธีเดินทางไปยังเกาะฟลอเรส

การเดินทางไปยังเกาะฟลอเรสอาจมีปัญหาบ้างเล็กน้อย โดยเฉพาะสำหรับท่านที่ไม่ เคยได้อินชื่อเกาะนี้มาก่อนและอาจจะไม่ทราบว่าจะไปเริ่มต้นที่ไหนดี มีสำนักบริการการ ท่องเที่ยวหลายแห่งที่ท่านใช้บริการได้ แต่ท่านจะต้องพิจารณาให้ดี เพราะบางแห่งมี บริการที่มีผู้ชำนาญการในการท่องเที่ยว แต่บางแห่งก็มีบริการที่ไม่น่าไว้วางใจ

วิธีที่ดีสุดคือเดินทางโดยเครื่องบินไปลงที่เมือง **Denpasar** ที่เกาะบาหลิก่อน แล้ว จึงค่อยบินต่อไปยังเมืองสำคัญ ๆ ของเกาะฟลอเรสอีกต่อหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นเมือง **Maumere, Ende, Ruteng, Labuhanbajo** และ **Kupang** เฉพาะที่ **Kupang** ก็ยังมี เครื่องบินที่จะพาท่านเดินทางไปยังเมืองต่าง ๆ ของเกาะฟลอเรสอีกหลายเที่ยวบินทีเดียว

ในทางปฏิบัติแล้ว เมื่อท่านบินถึงเมือง **Denpasar** แล้วท่านควรมีการยืนยันการเดินทางต่อไปเมือง **Maumere** อีกครั้งหนึ่งเพื่อความแน่นอน แต่ท่านอาจพบว่า การยืนยันการ เดินทางต่อของท่าน อาจมีอุปสรรคก็ได้ เว้นแต่ว่าท่านได้จองที่นั่งล่วงหน้ามาเป็นเดือน แต่ก็ไม่แน่ว่าจะไป ท่านอาจได้รับแจ้งจากสายการบินก็ได้ ว่าเที่ยวบินที่ท่านจองการเดินทาง

ทางไว้นั้น มีคนจองเต็มหมดแล้ว ตัวแทนจำหน่ายหลายบริษัทได้เล่าให้ทราบว่า พวกเขาเองก็ไม่เคยได้รับคำตอบที่แน่นอนเกี่ยวกับเรื่องนี้นั่นเลย

อย่างไรก็ตามขอยืนยันว่า จงเดินทางด้วยการบินไปที่เมือง **Denpasar** จะดีกว่าวิธีใดทั้งหมด แล้วจึงค่อยหาทางบินต่อไปในภายหลัง เพราะบางทีเที่ยวบินที่ท่านได้รับแจ้งว่ามีคนจองที่นั่งเต็มหมดแล้วนั้น กลับมีที่ว่างเหลืออีกดังครั้ง แบบนี้ก็มี

ท่านอาจเลือกเดินทางไปฟลอเรสทางเรือก็ได้ โดยไปลงเรือที่เมือง **Sape** ที่เกาะ **Sumbawa** ปกติแล้วเรือจะจอดรอผู้โดยสารที่ท่าเรือที่เมือง **Labuhanbajo** อันเป็นเมืองปลายทางตะวันตกของฟลอเรส

กรณีที่ท่านต้องการจะชมเกาะฟลอเรสให้มากที่สุดแล้ว ท่านควรเดินทางทางรถยนต์ แต่ถนนตามไหล่เขาไม่ค่อยดีนัก หนทางคดเคี้ยว ชรุขระ ทำให้เดินทางได้ช้ามาก บางครั้งมีทัศนวิสัยที่ไม่ดี ก็อาจมีอันตรายได้ ตามหนทางแคบ ๆ หลายแห่ง จะมีเหวลึกประมาณ 100 ฟุต ซึ่งอาจทำให้ท่านต้องกังวลใจมาก เพราะท่านอาจกังวลใจกับคนขับที่อาจจะเหนื่อยอ่อน หรือหลับใน หรือไม่ก็กังวลใจว่าสะพานที่ข้ามเหวต่าง ๆ นี้ จะแข็งแรงพอกับน้ำหนักของรถที่วิ่งอยู่หรือไม่

อย่างไรก็ตาม การเดินทางโดยรถยนต์ นับว่าให้ความประทับใจกับท่านอย่างมากมาย ท่านจะได้พบกับธรรมชาติสองข้างทางที่มีความสวยงามยิ่ง นอกจากนี้ท่านยังจะมีโอกาสได้พบกับบรรดาชาวเขาในระหว่างทางอีกด้วย หรือท่านอาจจะเลือกหยุดพักตามหมู่บ้านเล็ก ๆ ก็ได้ นับว่าท่านจะได้บรรยากาศอีกรูปแบบหนึ่งที่ท่านจะหาไม่ได้เลย ถ้าท่านเดินทางโดยเครื่องบิน

สถานที่ที่ควรจะเข้าพัก

สถานที่ที่จะพักได้บนเกาะฟลอเรสนั้นมีหลายชนิด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า ท่านคือนักท่องเที่ยวชนิดใด รวมทั้งฐานะทางการเงินของท่านด้วย แต่สิ่งที่แน่นอนที่สุดที่เป็นความจริงก็

คือท่านมีทางเลือกในเรื่องสถานที่ที่จะพักไม่มากนัก เพราะตัวเลือกที่มีก็คือสถานที่คล้าย ๆ กับโรงแรม หรือโรงแรมขนาด 3 ดาวเท่านั้น

บนเกาะฟลอเรสแห่งนี้ยังไม่มีสถานที่ใดที่ระดับ 5 ดาว โรงแรมที่คิดว่าดีที่สุดในตัวเมือง Maumere คือ Sea World Club ซึ่งก็มีราคาค่าที่พักน้อยกว่าที่ท่านคิดว่าจะต้องจ่ายในสถานที่ที่อยู่ตามเมืองใหญ่แถบเอเชีย อย่างไรก็ตามสำหรับค่าที่พักราคา 50 เหรียญสหรัฐก็นับว่าแพงแล้วสำหรับราคามาตรฐานที่เกาะฟลอเรส โรงแรมแห่งนี้เป็นที่ชื่นชอบของบรรดานักท่องเที่ยวที่ชอบเดินทางมาดำน้ำดูปะการังในฤดูร้อนกันมาก และถ้าหากเป็นเวลาที่ไม่ใช่ฤดูท่องเที่ยวแล้ว บางทีท่านอาจพบว่าท่านเป็นนักทัศนอาจรเพียงท่านเดียวบนเกาะก็เป็นได้

ได้มีการพัฒนาบนเกาะฟลอเรสอย่างสวยงาม มีการสร้างบังกาโลขึ้นมากมายบนสถานที่ที่ได้รับการตกแต่งให้ดูเหมือนป่า ในคอนกลางคือท่านจะได้ยินเสียงร้องของนกและสัตว์อื่น ๆ อีกหลายชนิดนอกจากนี้ยังได้รับการปรับปรุงให้มีสระว่ายน้ำ มีห้องอาหารที่ทันสมัยตามแบบฉบับของชาวตะวันตก ท่านจะได้ดื่มกาแฟชั้นดีและได้ทานอาหารอื่นนอกเหนือจากอาหารพื้นเมืองที่มีแค่มะพร้าวซึ่งทำให้ท่านเบื่อหน่ายหลังจากลองลิ้มรสได้ไม่นาน ในช่วงเวลาที่มีแขกไปพักกันน้อย พ่อครัวประจำโรงแรมอาจจะสามารถบริการท่านได้โดยทำอาหารตามที่ท่านสั่ง หรืออาจจะปรุงอาหารให้เป็นกรณีพิเศษได้

อย่างไรก็ตาม จงอย่าคาดหวังว่าจะได้รับความสะดวกสบายในระดับ 5 ดาวบนเกาะฟลอเรสเพราะ ณ ที่แห่งนี้ไม่มีน้ำประปาใช้เลย ถ้าท่านต้องการจะได้ใช้น้ำประปาท่านจะต้องขอให้เจ้าหน้าที่เปิดให้ ท่านอาจจะเห็นว่าม็ท่อน้ำร้อน แต่ท่านจะไม่ได้ใช้น้ำร้อนผ่านท่อนแน่นอน หากท่านต้องการน้ำร้อน พนักงานจะนำน้ำร้อนใส่ถังมาให้ท่าน บางทีท่านอาจจะต้องอาบน้ำร่วมกับตัวแมงมุมหรือสัตว์จำพวกแมลงก็ได้ แต่สำหรับผ้าปูที่นอนแล้ว ท่านจะได้พบกับผ้าปูที่สะอาด และเป็นไปตามข้อกำหนดในเรื่องความสะอาดของโรงแรมโดยทั่วไป

ยังมีสถานที่พักอื่น ๆ ให้ท่านได้เลือกอีกมากมาย แต่ท่านจะต้องระลึกไว้เสมอว่า ณ ที่แห่งใดก็ตามที่พวกเขาพื้นเมืองบอกว่าสะอาดนั้น ก็ยังนับได้ว่ายังห่างไกลจากความสะอาดในทั่ว ๆ ไปอยู่มาก โรงแรมหลายแห่งในย่านการค้าคอนได้จะมีป้ายบอกราคาที่ปักติดไว้ มีราคาตั้งแต่ 10 หรือ 15 เหรียญสหรัฐ แต่ในบางแห่งก็อาจจะมียาที่ต่ำกว่าราคานี้ก็ยังพอหาได้

นักเดินทางประเภทที่ชอบบินป่าภูเขาอาจจะเลือกพักในสถานที่ที่เรียกว่า homestays ก็ได้สถานที่ดังกล่าวนี้จะตั้งเรียงรายอยู่ตามเส้นทางที่จะเดินผ่านขึ้นไปบนภูเขาไฟ Kelimutu ท่านจะพบบ้านในลักษณะดังกล่าวนี้ได้มากมายที่เมือง Moni ซึ่งเป็นเมืองเล็ก ๆ ที่จัดว่ามีความงามตามแบบฉบับของปารมมชาติอย่างแท้จริง homestays เหล่านี้เป็นแหล่งที่มีความสะอาดพอสมควร แต่ก็ยังไม่มีความสะดวกหรือสิ่งทันสมัยใด ๆ ทั้งสิ้น

อาหาร

ปัญหาอีกอย่างหนึ่งของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปเกาะฟลอเรสก็คือ ปัญหาเรื่องอาหาร เนื่องจากที่เกาะฟลอเรสมีร้านอาหารที่ดีมีคุณภาพได้ยาก น้ำสำหรับดื่มไม่มีคุณภาพดีพอที่จะดื่มได้ อาหารที่ขายอยู่ในตลาดทั่วไปก็เป็นสิ่งที่ไม่น่าลองแต่อย่างใด ลักษณะของร้านอาหารเป็นเพียงสถานที่เล็ก ๆ ซึ่งมีอยู่หลายแห่ง สภาพของร้านก็ไม่ผิดอะไรกับกระท่อมนั่นเอง ภายในร้านเหล่านี้จะเต็มไปด้วยผู้คนที่มีหน้าตาดูไม่ค่อยน่าไว้วางใจ ฉะนั้นขอแนะนำว่าท่านควรจะมองหาร้านอาหารที่ดูดีสักหน่อย ซึ่งร้านอาหารที่ทุก ๆ คนนับตั้งแต่คนขับรถแท็กซี่ พนักงานโรงแรม รวมทั้งหนังสือแนะนำการท่องเที่ยวต่างก็ลงความเห็นว่าเป็นร้านอาหารที่ดีที่สุดก็คือร้าน Surya Indian

ร้านอาหารดังกล่าวนี้ตั้งอยู่กลางใจเมือง Maumere เลย์ที่เดียว เป็นร้านที่ขายอาหารพื้นเมืองของอินโดนีเซียที่เรียกว่า padang จริง ๆ แล้วร้านอาหาร Surya Indian นี้มีอยู่ 2 แห่งด้วยกันและตั้งอยู่บนถนนเดียวกัน โดยที่ร้านแรกมีกิจการที่ดีและประสบความสำเร็จมากจนต้องขยายออกไปตั้งเป็นร้านที่ 2 ขึ้น ทั้งสองร้านเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วร้านแรก

มองดูดีกว่าร้านที่ 2 เพราะดูมีความทันสมัยอยู่บ้าง ส่วนร้านที่ 2 ซึ่งตั้งอยู่ในย่านที่สินค้ามีราคาแพงนั้นกลับมองดูมีลักษณะที่คล้ายโรงอาหารมากกว่า มีการประดับไปด้วยหลอดนีออน ใต้อาหารไปด้วยแผ่นพลาสติกโฟมกัน แต่ก็จัดว่าเป็นร้านอาหารที่มีความสะอาดพอใช้

ปกติทั่วไปผู้ที่เข้ามาทานอาหารส่วนใหญ่เป็นชาวพื้นเมือง ที่หน้าร้านจะมีอาหารเรียงใส่ตู้ไว้ให้มองเห็นได้ ผู้เข้ามารับประทานจะมาเลือกอาหารจากที่นี่ ในด้านบริการนับว่ารวดเร็วทันใจดี บริการที่ทำหน้าที่เสิร์ฟอาหารก็มีหน้าตาอึดอัดแถมแถมโต และสามารถยกอาหารมาเสิร์ฟได้ครั้งละมาก ๆ โดยวางจานอาหารต่างๆ ไว้บนแขนเพียงข้างเดียวเท่านั้น อาหารที่ควรสั่งมาทดลองรับประทานคือ *rendang* ที่ทำจากเนื้อวัว แกงกะหรี่ปลาหมึก บาบีคิวไก่ ผัดผักเขียวและข้าวขาว

ผลไม้ของที่นี่ที่ได้รับการกล่าวขานว่าอร่อยมากคือ อะโวคาโด แม้รสชาติจะไม่เหมือนกับที่วางขายตามตลาดคิดแอร์ในแถบเอเชียทั่วไปก็ตาม แต่ก็อร่อยไม่แพ้กัน

ความรู้ทั่วไป

ในสมัยศตวรรษที่ 14 เกาะฟลอเรตคือส่วนหนึ่งของอาณาจักร Majapahit ที่เรืองอำนาจมากเริ่มมีชาวปอร์ตุเกสเข้ามาในศตวรรษที่ 16 และเดินทางต่อไปตั้งหลักแหล่งอยู่ที่ Spice Islands ต่อมา มีชาวมุสลิมพวก Gowanese เข้ามาบุกรุก และยึดเกาะนี้ได้ จนในศตวรรษที่ 19 บรรดาอาณานิคมชาวฮอลันดาก็ได้อพยพเข้ามาตั้งหลักแหล่งกัน และเมื่อมีพลเมืองมาอยู่กันมากขึ้นจึงได้คิดจัดตั้งระเบียบปฏิบัติสำหรับประชาชนขึ้นในปี ค.ศ. 1936

ประชาชนพลเมืองบนเกาะฟลอเรตจึงมีมากมายหลายหมู่เหล่าปะปนกัน หลายพวกที่ดูหน้าตาคล้าย Papuan มีผิวสีน้ำตาล ผมหดหนา หิกล และมีส่วนน้ำตาล มีจมูกแบนกว้าง และรูปร่างเตี้ยบึกบึน ส่วนประชาชนทางแถบตะวันตกก็มีหน้าตาคล้ายชาวปอร์ตุเกส ทั้งนี้เพราะได้รับอิทธิพลมาจากชาวปอร์ตุเกสนั่นเอง

จงอย่าแสดงความสนใจใด ๆ อย่างออกนอกหน้า เว้นเสียแต่ว่าท่านสนใจที่จะซื้อสินค้า นั้น ๆ อย่างแท้จริง เพราะแค่เพียงท่านเอ่ยปากซักถามอะไรสักอย่างเท่านั้น ท่านก็อาจจะพบว่าตัวท่านถูกห้อมล้อมไปด้วยฝูงชนที่รุมกันเข้ามาเสนอขายสินค้าให้ท่านอย่างหนาแน่นทีเดียว และท่านเองก็จะตกที่นั่งที่ไม่สามารถจะปฏิเสธการซื้อนั้นด้วย

ขณะที่พักอยู่บนเกาะฟลอเรสตี จงอย่าดื่มน้ำที่มีอยู่ทั่วไปบนเกาะเป็นอันขาด เพราะเป็นน้ำที่มีลักษณะที่ดื่มไม่ได้เลย ฉะนั้นจงดื่มแต่น้ำที่บรรจุอยู่ในขวด หรือน้ำอัดลมเท่านั้น และจงเลือกสถานที่พักและอาหารที่ดีที่สุด หากท่านไม่ทราบว่าจะไปที่ใดดีที่สุด ขอให้สอบถามจากคนขับรถเมล์เล็ก (เป็นรถที่มีลักษณะคล้ายรถสองแถวในบ้านเรา) แล้วท่านก็จะได้รับการพาไปยังที่ที่สะอาดและราคาปานกลาง

พลเมืองที่เป็นชาวเขาประกอบอาชีพด้วยการทำนา การประมง และล่าสัตว์ แต่โดยปกติแล้วชอบที่จะจุดธูปธูปหางพวง เสาปักเพื่อทำการเพะปลุกพืชโดยเปลี่ยนสถานที่ไปเรื่อย ๆ ถึงกระนั้นผลผลิตที่ได้ก็ไม่เคยพอเพียงสำหรับตลอดปี

บรรดาชาวเขาพวกนี้มีท่าทางไม่ค่อยอยากจะเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยวเท่าใดนัก จะเห็นว่าไม่ค่อยมีใครอ้อมแอ้มต่อกันเลย ชาวเขาบางกลุ่มชอบรับจ้างถ่ายรูป แต่บางคนก็ดูมีท่าทางดูต้นจนเฉียว แต่ถ้ามีการจ่ายเงินให้กับชาวเขาพวกนี้ในราคาประมาณ 1,000 รูเปียแล้ว ท่านอาจจะได้รับการทำงานตอบแทนอย่างที่เรียกได้ว่ามหัศจรรย์ทีเดียว

พลเมืองชาวฟลอเรสต่างก็ต้องต่อสู้ในการทำมาหากินด้วยตนเอง การก่อเหตุทางด้านอาชญากรรมมีน้อยมาก การลักขโมยแทบจะไม่มี ทั้งนี้เพราะว่าถ้าขโมยถูกจับได้ เขาจะโดนรุมอย่างหนักจากบรรดาชาวเขาทั้งหมู่บ้านเลยทีเดียว และอาจจะถูกตามไปถึงญาติพี่น้องของขโมยคนนั้นอีกด้วย

2.3 บทความประเภทปกิณกะ

บทความประเภทปกิณกะ หมายถึงบทความต่าง ๆ ที่ไม่สามารถจะจัดเข้าไว้ในประเภทใด ๆ ของบทความที่มีอยู่ได้ บทความประเภทนี้มีมากมายหลายชนิด เนื้อหาที่แตกต่างกันออกไปทั้งนี้แล้วแต่ความถนัดของผู้เขียน บทความบางอย่างมีเนื้อหาได้สาระให้ความรู้และข้อคิดที่เป็นประโยชน์กับผู้อ่าน บางบทความก็เป็นข้อเสนอแนะข้อคิดที่ควรปรับปรุง และบางบทความเป็นการเล่าเรื่องที่ผู้เขียนไปพบเห็นหรือเป็นการเล่าเกร็ดประวัติเล็ก ๆ น้อย ๆ ของบุคคลสำคัญ ๆ ที่ผู้เขียนทราบโดยบังเอิญ เป็นต้น

ดังนั้นในการฝึกอ่านบทความปกิณกะนี้ นักศึกษาสามารถฝึกอ่านโดยใช้กฎเกณฑ์การอ่านทั่ว ๆ ไปได้ กล่าวคือรู้จักอ่านเพื่อหาสาระสำคัญ หารายละเอียดที่สนับสนุนความคิดสำคัญ พิจารณาเหตุผลประกอบในการแยกแยะที่อ่านให้ได้ว่าสิ่งใดเป็นความจริง และสิ่งใดเป็นความคิดเห็น สามารถอ่านเจตนาของผู้เขียนได้ว่าเขียนบทความนี้เพื่อให้ความรู้ ให้คำแนะนำข้อควรแก้ไขข้อสังคม หรือเป็นการเขียนเพื่อสิ่งอื่นใด เป็นต้น

What is a "true American"? A "true Canadian"? In what way, exactly, are they different? What are some typical U.S. and Canadian customs? These questions are difficult to answer because both Canada and the United States are very big, the second and third-largest countries in the world. Both have many different regions and citizens who come from varied backgrounds, as can be seen by looking at the names in any telephone directory. In this chapter we will discuss some common American customs and attitudes, examine one Canadian's view of the differences between his countrymen and their American neighbors to the south, and look at one view of New York City.

Customs Vary with Cultures

The following selection is chapter taken from a book called *Living in the U.S.A.* by Alison Raymond Lanier, author and lecturer on social change and behavior. Judging from the book and chapter titles, what purpose do you think the author had in writing this book? For what audience do you think she wrote it? When you think of the word *customs*, what comes to your mind? Have you encountered some American customs that have surprised you? Perhaps you will find an explanation for them in this selection.

Customs Vary with Cultures

Many American customs will surprise you; the same thing happens to us when we visit another country. People living in varied cultures handle many small daily things differently. What a dull world it would be if this were not true!

- 5 Some differences are minor, and one soon becomes accustomed to them. At first, for example, some foreign women may be startled at having their hair cut and styled by men. Visitors may be amazed to see men wearing wigs. People may find the transitory quality of much American life odd—the fact, for example, that one can rent art by the week or the entire furnishings 10 of an apartment, from sofa and beds to **the last spoon**, on less than eight hours' notice. **"Packaged" living** is part of today's American scene.

The constant restless motion of Americans may be starting at first. People in the flat Middle West think nothing of driving seventy-five to a hundred miles just to have dinner with a friend; they go to a far-off city for an evening of theater or music or even a movie. Countless young people select a college thousands of miles away from families "just to see another part of the country." Barely in their teens, they go off in droves to see what lies beyond.

Our Lack of Knowledge About Other Lands

You may come upon Americans who lack knowledge about your country. If so, be patient with them. Unfortunately, we do not teach enough about other cultures, customs, or even geography in our schools we have always been so insulated by oceans that we are not readily exposed to different cultures and other ways of doing things. If Americans crudely try to help you with something that has long been totally familiar to you, if they comment on your good English when you have spoken it all your life, if they confuse your country with another thousands of miles away, be patient. This huge continent has been developed from virgin land into the modern dynamo that it is now in a remarkably short time -- about three hundred years. We have been absorbed with our own growth, with road building, city building, ree education formillions of children, the assimilation of countless strangers; with the inventions, discoveries, and developments that our science and technology have contributed to the world. Our attention

- 35 has been inward, not global, through most of these three hundred years. A "world" sense has come to the United States only since the end of World War II. Regrettably, most of us are still quite unfamiliar and uninformed in regard to other lands.

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6

A) Tell which of the following statements about Americans are true and which are false. Correct the false statements to make them true.

1. Americans often drive long distance to go to a play or a movie.
2. Americans frequently send their children to colleges far away from home.
3. Americans can rent some paintings and furniture to decorate their houses.
4. Americans, especially men, sometimes work as a hairdresser.
5. Americans study much about geography and other cultures in high school.

B) Answer the questions.

1. What does "the last spoon" mean? _____

2. How is "packaged living" in America? _____

3. What does "American scene" mean? _____

Doing Your Own Thing

40 Because our people have come from so many nationalities, there is a far wider range of what is "acceptable" than in some countries where the inhabitants have grown up with a common heritage. As a result, no one needs to feel uncomfortable in following his or her customs. Although Americans are not noticeably informal, if you

45 prefer somewhat great formality, feel free to act in your own way. This will be acceptable to those around you. As the young say, each person can "do his own thing" and be respected here to a very large extent.

Personal Questions

50 Conversational questions may seem to you both too personal and too numerous—especially when you first arrive. "Where do you work?" "Are you married?" "How many children do you have?" "Have you taken your vacation yet?" are not personal questions by American standards. They are a search for common ground on which to build a

55 relationship or base a conversation. Understand that such questions are meant to be friendly; the questioner is interested in you; he or she is not prying or being impertinent, or at least not deliberately so.

If you are asked questions that seem to you to be too personal, you need not answer them. You can simply smile or say pleasantly that you "do not know" or "In my country that would be a funny question," or turn the questions gently aside by some comment such as "Isn't it interesting to see how different nationalities begin a conversation?" or something similar. If you do that, follow it quickly with another topic, or make some comment of your own on variations in customs, or lead the conversation off in some other direction. The American will not be offended, but he or she will get the point.

กิจกรรมการเรียนรู้ 7

Answer the following questions.

1. Do Americans have a strong common heritage? Why or why not?

.....

.....

2. How do Americans feel when they ask personal questions to strangers?

.....

.....

3. What does the passage tell you to do when you are asked personal questions?

.....

.....

Meeting People

The whole matter of names is a "culture shock" to many people. Americans have a minimum feeling for "rank," especially socially. Most do not themselves enjoy being treated with special respect for age or position; it makes them uncomfortable. Many Americans find even the terms "Mr.," "Mrs.," or "Ms." stiff and formal. You hear people well beyond middle age say—even to quite young people—"Just call me Sally (or Henry or Don)."

75 Being on first-name terms is taken as a sign of acceptance and friendliness. However, this need not bother you.

If you are not comfortable in following the boss's immediate request to "Call me Andrew," it is quite all right. Just smile and say "After a while perhaps, but thank you anyway" (meaning, for

80 feeling that freindly!).

What we do use, however, are occupational titles. These are considered to be different, denoting a recognition that has been earned_, not merely inherited. Occupations that most frequently carry titles include: diplomats, members of the Senate (or certain

85 other top government posts), judges of the courts, military officers above a certain rank, medical doctors, ranking professors, priests, rabbis, and some Protestant clergy. Example would be: Ambassador Jones, Senator Smith, Governor Rockefeller, Judge Harley, General Clark, Doctor Brown (medical), Doctor Green Ph.D.), Father

90 White, Rabbi Cohen, Doctor (Bishop, Reverend) Gray.

Blunt Speech

Because we Americans come from varied backgrounds, many of us lack full social graces and have remarkably small vocabularies. Don't think we are being rude if we tend to speak in
95 monosyllables or answer with a mere "O.K.," "Sure," or "Nope," or greet you with "Hi." Our brevity is not a personal insult, though to those accustomed to gracious phrases we are (and will seem) blunt. How much more courteous it is to use the Japanese phrase "Ossore irimashita"—"I am overpowered with admiration"—in a shop, for
100 example, than just to say "Too expensive" and turn away. Both make it clear that since the price is too high the speaker is not going to buy, but the Japanese way is undoubtedly more gracious!

Silence

Many Americans find silence uncomfortable. They will
105 babble on to fill any quietness if it extends for more than a moment. Students often study with their radios blaring; housewives leave televisions on for the "companionship" or sound even though they may be working in some other room. If you are silent for long periods, they will do their best to "draw you out" or will ask
110 if you feel all right or if there is anything they can do to help you. One aspect of silence can be confusing, however; if Americans disagree with what you are saying, many of them will remain quiet. This may not indicate agreement; often it only means that

they consider it impolite to argue further.

Allison Raymond Lanier

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 8

A. Write T if the following statements are true and F if they are false according to the article.

- 1. Americans always call people with "Mr.," or "Ms." in front of their names.
- 2. Americans often call people by their first names as soon as they meet.
- 3. Americans are more informal than people from many other countries.
- 4. Americans consider silence an important part of one's life

B. Discussion Questions

Discuss the following situations about foreign students studying at American universities. Decide what each student should do .

Situation A

Ratree enters the beauty parlor to get a haircut. A man comes to wash and cut her hair. This makes her uncomfortable because she prefers to have a woman fix her hair. She doesn't know if she should be silent, say something or walk out.

Situation B

At a lecture, Nita meets the professor she will work with in the laboratory. He is very friendly and tells her to call him "Bob." She feels

confused. She doesn't know if he means she should always call him by his first name or only at certain times.

อุปนิสัยที่ต่างกันของเรื่อง Customs Vary with Cultures

ประเพณีของชาวอเมริกันหลายอย่างอาจทำให้ท่านแปลกใจได้ ในท่านเองเดียวกัน เมื่อเราไปเยี่ยมประเทศอื่น เราก็จะพบว่าแต่ละประเทศจะมีประเพณีและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไปในประเทศอเมริกานี้มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน บางอย่างก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญนัก และไม่นานวัฒนธรรมนั้นก็จะเป็นที่คุ้นเคยของชาวต่างชาติ ตัวอย่างเช่น แรก ๆ ผู้หญิงต่างชาติจะรู้สึกแปลกใจที่เห็นช่างทำผมเป็นผู้ชาย หรือจะเห็นผู้ชายชาวอเมริกันสวมวิก และบางคนอาจเคยพบชีวิตความเป็นอยู่แปลก ๆ ของคนอเมริกัน เช่น มีการบริการให้เช่าเครื่องตกแต่งบ้านเป็นรายสัปดาห์ ของที่มีให้เช่านั้นมีทุกอย่างตั้งแต่ โต๊ะ ตู้ เตียง รวมไปถึงจนถึงเครื่องใช้ทุกชิ้นในครัว งานบริการให้เช่าดังกล่าวนี้ ใช้เวลาไม่ถึง 8 ชั่วโมง ท่านก็จะได้รับของที่ต้องการครบทั้งหมด การดำรงชีวิตที่เรียกว่า "packaged" นี้ นับว่าเป็นส่วนหนึ่งของคนอเมริกันที่พูดได้

คนอเมริกันที่อยู่ทางซีกตะวันตกตอนกลาง จะเห็นว่าการขับรถออกไปไกลถึง 75 ไมล์ เพื่อไปทานอาหารเย็นกับเพื่อน ๆ นั้นเป็นเรื่องธรรมดา แม้แต่จะขับไปต่างประเทศเพื่อไปชมภาพยนตร์ ละคร ก็เช่นกัน เด็ก ๆ ในวัยหนุ่ม-สาวนิยมที่จะเลือกไปเรียนมหาวิทยาลัยที่อยู่ไกล ๆ เป็นพัน ๆ ไมล์ เพื่อจะได้มีโอกาสไปเห็นบ้านเมืองอื่น ๆ บ้าง

คนอเมริกันขาดความรู้เกี่ยวกับประเทศอื่น ๆ

ท่านอาจจะเคยพบคนอเมริกันบางคนที่ไม่เคยทราบอะไรเลยเกี่ยวกับประเทศของท่านก็ได้ นั่นเป็นเพราะว่าคนอเมริกันไม่ได้มีการสอนกันมากนักในเรื่องวัฒนธรรมของต่างประเทศ และไม่มีโอกาสได้ไปสัมผัสกับวัฒนธรรมของประเทศอื่น ๆ ด้วย ดังนั้น เมื่อคนอเมริกันทำอะไรให้ท่านแปลกใจก็ขอให้อดทน ทวิปที่ใหญ๋

จะค่อย ๆ มีการพัฒนาการไปสู่สิ่งที่ทันสมัยขึ้นภายในเวลาไม่นานนัก คนอเมริกันเองก็จะได้รับรู้เรื่องราวในประเทศของตนเองว่ามีการพัฒนาหลายด้าน เช่น สร้างถนน สร้างเมือง การศึกษาที่ให้ฟรีแก่เด็ก ๆ ตลอดจนเริ่มรู้จักชาวต่างชาติที่เข้าไปอยู่ในอเมริกามากขึ้น แต่ก็ยังเป็นที่น่าเสียดายที่คนอเมริกันส่วนใหญ่ก็ยังไม่รู้จักและคุ้นเคยกับเรื่องราวของประเทศอื่น ๆ เท่าใดนัก

Doing Your Own Thing

เนื่องจากอเมริกาเป็นประเทศที่มีผู้คนหลายเชื้อชาติเข้าไปอาศัยอยู่ ดังนั้น จึงมีวัฒนธรรมต่าง ๆ มากมาย และค่อนข้างเป็นที่ยอมรับของคนในบางประเทศด้วย บางอย่างที่คุณและคนอเมริกันมีความเห็นไม่ตรงกัน ก็ขอให้สบายใจและจงทำไปตามความคิดของท่าน เพราะสิ่งที่ท่านทำก็จะเป็นที่ยอมรับเช่นกัน ดังที่คนหนุ่มสาวมักจะพูดเสมอว่า "จงทำในสิ่งที่ใช่ของท่าน" และทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการเคารพสิทธิของแต่ละคนเสมอ

Personal Questions

การสนทนากับคนอเมริกันนั้น บางทีก็มีทั้งพูดคุยกันด้วยเรื่องส่วนตัวและเรื่องปกติทั่วไป คำถามที่ได้ยินบ่อย ๆ ก็เช่น "คุณมาถึงเมื่อไหร่" "คุณทำงานที่ไหน" "แต่งงานหรือยัง" "มีลูกกี่คน" หรือ "ไปเที่ยวที่ไหนบ้างแล้ว" เป็นต้น คำถามต่าง ๆ เหล่านี้ คนอเมริกันถือว่าเป็นคำถามที่จะนำไปสู่การมีสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จงเข้าใจว่าผู้ถามถามด้วยความสนใจในตัวคุณจริง ๆ ไม่ได้มีเจตนาอื่นใดแอบแฝง

แต่ถ้าหากท่านรู้สึกคำถามใดที่เป็นเรื่องส่วนตัวที่ท่านไม่อยากจะตอบ ก็ไม่จำเป็นต้องตอบก็ได้ เพียงแค่ยิ้มและอาจจะตอบไปในเรื่องอื่นหรือเปลี่ยนหัวข้อสนทนาไป ซึ่งคนอเมริกันก็จะเข้าใจว่าเราไม่ต้องการพูดคุยในเรื่องที่เขาถามอีกต่อไป

Meeting People

เรื่องเกี่ยวกับชื่อของคนอเมริกันนี้จัดว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากพอสมควร (culture shock) สำหรับคนต่างชาติ คนอเมริกันไม่นิยมเรียก ชื่อ ยศ ตำแหน่งทางสังคมเลย เพราะเขารู้สึกไม่ค่อยเป็นกันเอง อเมริกันบางคนก็ไม่ชอบให้เรียกแม้แต่คำ Mr., Mrs. นำหน้าชื่อด้วยซ้ำ เพราะรู้สึกว่ามันเป็นทางการมากเกินไป ชาวต่างชาติบางคนจะพบว่า คนอเมริกันที่เขารู้จักนั้น จะบอกให้เรียกชื่อเขาเลย ๆ เช่น Sally, Henry หรือ Don ซึ่งเมื่อท่านได้พบเหตุการณ์เช่นนี้ ก็ไม่ต้องกังวลใจ เพราะอเมริกันคนนั้นต้องการจะแสดงความเป็นเพื่อนกับท่านมากนั่นเอง

ถ้าหากคนที่ขอร้องให้ท่านเรียกแต่ชื่อเขาเลย ๆ นั้นเป็นเจ้านายของคุณ แล้วคุณรู้สึกกระอักกระอ่วนใจที่จะทำตาม ก็ขอให้ยิ้มและตอบแบ่งรับแบ่งสู้ว่าคราวหลังจะปฏิบัติ และขอบคุณที่เจ้านายได้ให้ความเป็นกันเองกับคุณ

ในการเรียกชื่อที่คนอเมริกันปฏิบัติกันก็คือ นิยมเรียกคำนำหน้าชื่อเฉพาะกรณีที่เป็นตำแหน่งทางอาชีพ หรือเป็นสมาชิกในสภา หรือมีตำแหน่งในรัฐบาล ตำแหน่งทางศาล ทางทหาร หรือทางการแพทย์ เช่น หมอบราวน์ ท่านจูดโจนส์ เป็นต้น

Blunt Speech

เนื่องจากคนอเมริกันนั้นมีพื้นเพมาจากที่ต่าง ๆ กันมากมาย หลายคนจึงมีความรู้ทางสังคมและภาษาที่ใช้แตกต่างกันไปบ้าง ดังนั้น บางครั้งท่านอาจจะได้ยินคำตอบที่สั้น ๆ เช่น O.K., Sure, หรือ "Nope" หรือทักทายสั้น ๆ ว่า Hi คำสั้น ๆ เช่นนี้ขออย่าคิดว่าอเมริกันเหล่านั้นแสดงกริยาไม่สุภาพต่อท่าน

วัฒนธรรมที่ดีของญี่ปุ่นเมื่ออยู่ในร้านขายของก็คือ เมื่อท่านรู้สึกว่าราคาสินค้านั้นแพงมาก แทนที่ท่านจะพูดว่า "โอ้โห! แพงจังเลย" แล้วเดินหนีไปเลยนั้น คนญี่ปุ่นจะพูดว่า "Ossore irimashita" ซึ่งหมายถึงว่า "ขอโทษ" ซึ่งคำคำนี้ในสถานการณ์เช่นนี้ จะเป็นทีที่เข้าใจว่าสินค้านั้นแพงและผู้พูดไม่สามารถจะซื้อสินค้านั้นได้ แต่การใช้คำพูดเช่นนี้ฟังดูแล้วสุภาพมากกว่ากัน

Silence

คนอเมริกันไม่ชอบความเงียบ ดังนั้นเมื่ออยู่สนทนาไม่รู้จะพูดคุยอะไร คนอเมริกันจะพยายามหาเรื่องต่าง ๆ มาพูดคุยเพื่อทำลายความเงียบเสมอ เรามักจะพบเสมอ ๆ ว่า นักเรียนอเมริกันจะดูหนังสื่อไปพร้อม ๆ กับเปิดวิทยุไปด้วย แม้บ้านอเมริกันจะเปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้ เพื่อให้มีเสียงเป็นเพื่อนมากกว่าที่จะดูโทรทัศน์จริง ๆ จัง ๆ ดังนั้นเมื่ออยู่สนทนาถึงเจิบนานมากเกินไป คนอเมริกันมักจะมีเรื่องมาชวนคุยพูด ชักถามคำถามต่าง ๆ กับคุณ และถ้าหากเรื่องที่พูดคุยกันเกิดมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน คนอเมริกันที่ไม่เห็นด้วยมักจะเป็นฝ่ายเจิบ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าคนอเมริกันจะเปลี่ยนใจกลับมามีความคิดเห็นคล้อยตามคุณ หากแต่เป็นการเจิบที่ดีถือว่าการแสดงกริยาที่สุภาพ คิดว่าที่จะไปโต้แย้งให้เกิดการขัดใจมากขึ้น

สรุป

บทความจัดเป็นสารคดีชนิดหนึ่งที่มีเนื้อหาแตกต่างกันตามประเภทของบทความ กล่าวคือ บทความบางเรื่องก็ให้สาระความรู้ที่เป็นประโยชน์กับผู้อ่าน บางบทความก็เป็นเกร็ดความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคคลสถานที่ เนื้อหาสาระก็มีทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน การอ่านบทความดังกล่าวนี้ ผู้อ่านจะต้องมีทักษะการอ่านหลายด้าน เช่น ทักษะการอ่านหาสาระสำคัญ การอ่านตีความและรู้จักวิเคราะห์ความคิดเห็น หรือจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ ขณะเดียวกันก็ต้องสามารถวิเคราะห์เรื่องราว ที่อ่านได้ว่า เรื่องใดเป็นความจริงและเรื่องใดเป็นความคิดเห็น และสุดท้ายก็คือภายหลังที่อ่าน บทความต่าง ๆ แล้วนักศึกษาควรนำความรู้ต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้

จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง

Are Men More Creative than Women?

Throughout history it has been men, for the most part, who have engaged in public life. Men have sought public achievement and recognition, while women have obtained their main satisfactions by bearing and rearing children. In women's eyes, public achievement makes a man more attractive as a marriage partner. But for men the situation is reversed. The more a woman achieves publicly, the less desirable she seems as a wife.

There are three possible positions one can take about male and female creativity. The first is that males are inherently more creative in all fields. The second is that if it were not for the greater appeal of creating and cherishing young human beings, females would be as creative as males. If this were the case, then if men were permitted the enjoyment women have always had in rearing young children, male creativity might be reduced also. (There is some indication in the United States today that this is so.) The third possible position is that certain forms of creativity are more congenial to one sex than to the other and that the great creative acts will therefore come from only one sex in a given field.

Margaret Mead

Selections from Some Personal Views, 1979

Answer the following questions.

- 1. What connection does Margaret Mead make between marriage and public achievement? Do you agree?**

- 2. What three possible positions regarding male and female creativity does Mead suggest? Are there other possible explanations? What position do you think is correct? Why?**

- 3. What women can you think of who have been famous for their creativity?**

- 4. What fields can you think of that are dominated almost completely by one sex? Can you think of reasons for this?**

5. Do you think it is harder for women to excel in science, business, art, or politics nowadays, or do they have the same opportunities as men? Does this vary from one culture to another? Explain.
